

ler på udflytning af statsinstitutioner, som det lykkedes den borgerlige regering i løbet af de 10 år at gennemføre – bare fem.

(Kort bemærkning).

**Svend Erik Hovmand (V):**

Jeg er klar over, at hr. Klaus Hækkerup nu vil sige, at det er en dårlig undskyldning, jeg kommer med, men jeg kommer med den alligevel, for det er den rigtige.

Sagen er den, at den regering, som hr. Hækkerup henviser til, var en mindretalsregering. Sagen er den, at den regering havde ingen mulighed for at komme igennem. Hvad foreslog vi f.eks.? Vi foreslog en rationalisering og en effektivisering inden for en lang række områder, Planstyrelsen som et af eksemplerne. Vi foreslog, at man decentraliserede beslutningerne omkring by- og landzonelovgivning. Vi foreslog, at man gennemførte en ændring på en lang række områder, som sikrede, at livet på landet kunne leves, at der var mulighed for at etablere virksomheder i et landområde.

Hver eneste gang mødte vi den kolde skulder fra Socialdemokratiet, og senest har vi oplevet det her for ganske kort tid siden, hvor Venstre igen sammen med en række andre partier fremsatte fem forskellige konkrete forslag om udviklingen i landområderne. Hvad mødte vi fra regeringen? En klar afvisning.

(Kort bemærkning).

**Jytte Wittrock (S):**

Jeg vil gerne have lov til at sige, at jeg har nøjagtigt de samme forventninger til den nuværende indenrigsminister, som jeg havde til den forrige, og jeg er sikker på, at den gode linje, vi har ført, mens vi har haft den socialdemokratiske ledede regering, også vil fortsætte.

Jeg vil gerne have lov til at spørge hr. Svend Erik Hovmand, om ikke Lollandsredøgørelsen, som var en opfølgning på Lollandsforespørgslen, har været en håndsækning til vor egen, dér, hvor både han og jeg færdes dagligt.

(Kort bemærkning).

**Klaus Hækkerup (S):**

Jeg synes ikke bare, det er dårlige undskyldninger; jeg synes, det er bluff, når hr. Svend Erik Hovmand står oppe på denne talerstol og siger, at den borgerlige regering forsøgte en rationalisering af Planstyrelsen, men ikke kunne komme igennem med den.

Vi er nogle, der erindrer, hvordan vi forsøgte at tage en debat med den borgerlige regering om urimeligheden af at nedskære den offentlige forvaltning med 2 pct. og gang på gang på gang fik at vide, at indretningen af centraladministrationen, af den offentlige forvaltning, var regeringens ansvar, det var ikke Folketingets; det kunne Folketinget ikke blande sig i. Da kom der statsretlige papirer ud af Statsministeriet, der sagde, at det ikke var vores område. Hvorfor i alverden kunne den borgerlige regering så ikke gennemføre den decentralisering af Planstyrelsen, den ønskede?

Og må jeg så spørge: Hvornår har vi, Socialdemokratiet, stemt forslag ned fra den borgerlige regering om at decentralisere, om at udflytte statsinstitutioner? Kan vi få tre eksempler fra de 10 år på, at vi har stemt den borgerlige regering ned, hvor den har ønsket det? Nej, det er ikke bare dårlige undskyldninger; det er vand, der fosser ud af ørerne.

(Kort bemærkning).

**Dorte Bennedsen (S):**

Vi hørte for lidt siden en tale fra hr. Hovmand, en tale, hvor hr. Hovmand ikke var vred, men bedrøvet, så bedrøvet, at han havde måttet skrive til statsministeren, bl.a. om placering af et statsfængsel.

Og det er fuldstændig korrekt. Hr. Hovmand har fuldstændig ret. Han har ikke fået sit ønske om statsfængslets placering opfyldt. Hr. Hovmand ville nemlig have statsfængslet, som skal nybygges – det, som ligger i Horsens i dag – det ville hr. Hovmand have flyttet til Lolland. Dette fængsel, hvis opgave er at dække behovet i hele Jylland for langvarige straffe fik hr. Hovmand ikke til Lolland. Det bliver fornuftigt nok placeret et eller andet sted i den relative nærhed af, hvor det gamle Horsens Statsfængsel ligger.

Så det har hr. Hovmand ret i, men der er måske også andre hensyn at varetage end hr. Hovmands og Lollands.

(Kort bemærkning).

**Holger Graversen (S):**

Altså mage til selvforherligelse som den, hr. Hovmand lagde for dagen før, skal man lede længe efter. Det må jeg nok sige.

Jeg håbede, vi kunne tale os til rette her og opnå enighed om, at vi ikke får en skævdeling af landet, for det jo er den store fælles interesse, og så skal man høre alt det – nu var jeg lige ved